

Charta Alpinizma Club Arc Alpin (CAA)

Preambula

Že čes sto let se angažirajo alpska društva CAA-a v vseh vprašanih alpinizma in drugih planinskih dejavnosti. So pomembni partnerji v vseh vprašanih zaščite alpskega prostora.

Po svojih statutih podpirajo razvoj alpinizma, zavzemajo se za zaščito narave in podpirajo prizadevanje za trajnostni razvoj alpskega prostora.

Trenutno so v Clubu Arc Alpin (CAA) združeni Deutscher Alpenverein [Nemško alpsko društvo] (DAV), Club Alpino Italiano (CAI), Oesterreichische Alpenverein [Avstrijsko alpsko društvo] (OeAV), Club Alpin Français (FFCAM), Schweizer Alpen-Club [Švicarski alpski klub] (SAC), Planinska zveza Slovenije (P.Z.S.), Alpenverein Südtirol [Alpsko društvo Južna Tirolska] (AVS) in Liechtensteiner Alpverein [Alpsko društvo Liechtensteina] (LAV). Alpska društva CAA-a čutijo potrebo, da bi sodelovali še bolj tesneje in da bi svoj način delovanja medsebojno boljše usklajevali. Alpska društva CAA-a se smatrajo dolžna za odgovoren alpinizem, ki usklaja interese alpinizma s potrebami preudarnega koriščenja in trajnostnega razvoja alpskega prostora in njegovih življenskih oblik.

Alpska društva CAA-a zastopajo skupaj 1'700'000 članov, upravljajo 1'500 planinskih postojank in vzdržujejo stotine km planinskih poti.

Od januarja 1996 dalje ima CAA razen tega še status opazovalca pri Alpski konvenciji.

Alpska društva CAA-a hočejo zato s svojim lastnim vedenjem prispevati

- k zaščiti planinskega sveta in k trajnostnemu razvoju alpskega prostora, z ozirom na potrebe ljudi, ki tam živijo,
- k ohranitvi nedotaknjenih planinskih regij (divjinska področja),
- k odvrčanju enostranskih strogih predpisov in uradnih omejitev glede na aktivitete alpinizma,
- k zagotavljanju prostega dostpa k alpskim pokrajinam in k podpiranju alpinizma kot edinstvenem doživetju, tudi za sledeče generacije.

Zato se dogovorijo v zavednosti

- rastoče ogroženosti alpskega prostora skozi nadaljnje ureditve,
- napredujoče poškodbe naravnih eksistenčnih osnov domačega prebivalstva,
- ogroženosti raznolikosti narave,
- vedno večje oviranje posamezne doživljajske in rekreacijske vrednosti alpske pokrajine in
- ogražanja svobodnega razvojnega delovanja bodočih generacij,

za univerzalno veljavna, pred vsem pa alpski prostor zadevajoča **Načela alpinizma**. V tej charti ne prevzimate le samoobveznost, temveč se s tem obrnete tudi na politike, oblasti in javnost.

Načela alpinizma CAA-a

1. Prost in brezplačen dostop v planine je prednostna vrednost. S tem zahtevkom je povezana obveza za zaščito naravne in kulturalne dediščine.
2. Zavestno tveganje je bistven sestavni del alpinizma. Pred vsem skupno tveganje sklenjeno v okviru naveze, ter prizadevanje, da iz tega ne nastane kazenski spor, so pomembni kulturalni deli alpinizma. Poznavanje in respekt planinskega sveta so neobhodne predpostavke za po možnosti siguren alpinizem.
3. Zahtevamo in podpiramo celostno odgovorno vedenje vseh alpinistov, začeniši z ravnanjem z opremo, s prihodom, pa do vedenja v prenočiščih in v planinah. Tam so v ospredju po eni strani zaščita rastlin in divjačine, dosledna disciplina pri odpadkih in pri preprečevanju hrupa, po drugi strani obzirnost na vire kulture domačega prebivalstva.
4. Omejitve in kontrola tehničnih pripomočkov za dostop ter uporabo motornih vozil vseh vrst za planinski šport smatramo kot del našega prizadevanja za zaščito okolja v planinah.
5. Oznake in tablice rut in poti v pogorju naj bodo diskretne in unčinkovite. Ustrezno naj se ozira na varnost, cilj pa ne more biti redukcija samoodgovornosti na nič. Na področjih na rutah, katerih divjost in nepopačenost je posebno karakteristično, je tudi odstop od označenj možen.
6. Razvoj pogorja z alpinsko tehničnimi napravami naj se omeji; nedotaknjeno visoko pogorje s svojo visoko doživljajsko vrednostjo naj se pred tem zaščiti. Vzpostavitev plezalnih stez, canyoning prog, plezalnih vrtov itd., naj se omeji na področja, ki so blizu dolin, prometno razvita in ekološko obremenljiva. Opisi rut v vodičih in topojih naj se ozirajo s potrebno obzirnostjo na lokalne kulturalne in ekološke posebnosti.
7. Obstoječe klasične in pomembne alpisko zgodovinske plezalne steze naj se ohranijo v njihovem originalnem značaju. Zavarovanje novih rut naj se orientira na standardih, ki so običajni za področje. Prvotne hoje naj se podvzamejo izključno od spodaj. Fiksne proge, zavarovane s vrvmi in zaloge/depoji na ekspedicijskih planinah naj se spet razgradijo.
8. Obstoječa gostota gorskih koč in bivakov v Alpah se smatra kot zadostna. Nova zavetja naj se zgradijo le pri dobro utemeljenimi izjemami. Razvoj, ki vodi k pravimi visoko planinskimi hoteli, ni zaželen. Višanje udobja naj se vši v ekološkem okviru – gorske kočje alpskih društev naj bodo ekološko vzgledne. Za doseg tega cilja se lahko uporabi tudi moderna tehnologija.
9. Tekmovanja v neosvojenih področjih naj se omejijo na območja, ki so brez problemov kos večji obremenitvi; v zaščitenih območjih naj se opustijo. Uporaba letalnih aparatov naj ostane omejena na rešilne ukrepe in talni promet se sme odvijati izključno na progah in cestah. Odpadki ali drugi uporabni materiali se morajo takoj odstraniti.
10. Člani in odgovorni CAA-a se pozivajo, da bi bili zelo pazni in da bi posredovali pri vsakokrat pristojni javnopravni teritorialni skupnosti, da bi preprečili projekte, ki bi ali neupravičeno preprečili svoboden dostop v planine ali pa bi nedopustno krnili naravo in pokrajino pogorja.

Sprejeto v Malbunu 2008.